

1
ע"ר נ"כ הק"א

שבת תשי"א 2 ON

עם הגליון השני .

אם כפי הגליון הראשון נתקבל ע"י החברים באהדה, עוד טרם נרתמו החברים לקחה חלק במפעל זה. כנראה שיש צורך לעזור מדי פעם את הציבור לכתיבה ולכתיבה.

לא נרתעו נמשיך להבוע: הגו יד לחקים ולבצר את עלוננו: "ניב כפר-הנשיא". וישמש כמה לחיי המחשבה והמעשה שלנו .

לחברים: חיים יצחקי ובחירת לבו ברכת מזל-טוב לנשואיהם .

לחברים: עליזה ושלום רוב ברכות להולדת בנם איהן .
דבורה ורפאל רוב ברכות להולדת בתם תמר .

לקראת קבלת חברת נוער.

זה מזמן מתנהל משא ומתן בין המוסדות בדבר קבלת חברת נוער לקיבוצנו. עד כה התעכב הדבר מחמת חוסר שייכון. עם הקמה צריפי הסוכנות האחרונים ועם הבטחת "מפעל הבנייה" לזרז את עבודות הגמר של הבנינים הגברנו את תביעתנו והתחלנו גם בהכנות מעשיות לקראת זה. נקבעו המדריכים: יצחק ופנינה, והם קבלו את אישורם של מנהלי לשכת עליה הנער לאחר שיחת היכרות. כעת יצאו המדריכים להכיר את החברה המוצעת לנו .

הוצעה חברה המורכבת מיוצאי כבל (עירק) ומרומניה ובה 14 בנינים ו 9 בנות. הם נמצאים כבר יחד בקבוצה היגויכית כחצי שנה . ייתכן שבשבוע הבא יגיעו אלינו. נקבלם כזרועות פתוחות ונשתדל ליצור להם הרגשת בית .
יהי בואם ברוך .

מהנעשה במשק .

נשלמו כל העבודות ברפת ובחצרות, והשבוע הועברו כל העגלות מהרפת שבמנטורה למקומן הקבוע בבנין המסודר והמסויה שבכפר-הנשיא. בעוד כמה ימים יעבירו גם את הפר, ואז תהי השמחה שלמה .

מארבעת האלפים שתילי הגפנים מזן סוסקס המבורגי שקבלנו- נטענו עד כה כ 900 שתילים. הפסקנו את הנטיעה מפני היובש של הקרקע ואנו מחכים לגשם . בינתיים נתקבלה הודעה מתנוכה, שבימים אלה ישלחו אלינו יתר השתילים מהזן "מדלין".
את שתילי המוסקס קבלנו מטשתלת חקוק ואת ה"מדלין" נקבל מטשתלות: מסמר-העמק וזכרון-יעקב .

בתי הילדים .

ישנה איטרה וצלנו, שהטעם היתירי הפועל כהלכה הוא מפעל הילודה. במשך השנה האחרונה הוכפל מספרם של הוספי בתי-הילדים והוא מגיע כעת ל 40 .

גם כאן כככל ענף גורמת ההתפתחות המהירה לבעיות מיוחדות בעיקר בענין עובדות . הילדים הכי מבוגרים בחברת הילדים שלנו שהגם כעת בגיל קרוב לשש באו אלינו מבהוץ . הקבוצה הראשונה במקום הורכבה רק לפני שלש שנים, ולפיכך אפשרויות ההכשרה בטיפול בחוץ משקנו הן אפשריות, עד כה הצלחנו לחת לכל טפסלת קבוצה לפחות הכשרה מינימלית: מהן אחדות במשק אחר וכמה מהן בסמינת הקיבוצים . שתי טפסלות לתינוקות השתתפו בקורס בעפולה ש נמשך 4 חדשים .

בבית-התינוקות נמצאים כעת 20 תינוקות מבני שבוע ועד לבני שנה ורבע. שישיה אחת עומדת לצאת לפעוטון בימים הקרובים, נוסף לשישיה זו ישנן עוד שתי שישיה: אחת בני גיל 2-1² ואחת בגילים 3-2² . היתה הצעה להקים קבוצות - טיפול בנות ארבעה פעושים כל אחת, אולם נאלצו לדחות את ההצעה הזאת בעיקר מסיבת חוסר טפסלות מוכשרות. מעשרת הילדים שבגן רק מחציתם נולדו בארץ, ובחוג הקבוץ נולדו רק שלוש . גיל הקבוצה הוא בין שלש ורבע לשש וחצי . כזו 4 ילדים בני שש - שש וחצי והיתר בין שלש ורבע לארבע ורבע . מובן שאי התאמה זו של גילים מהוו בשבילנו בעיה רצינית, ואנחנו עדיין מתפשים את הפתרון .

לפני שנה וחצי באו אלינו שתי משפחות עם ילדים בני חמש . היות ויתר הילדים היו צעירים מהם לפחות בשנתיים, - שלחנו אותם אז לגן במוטבה (היינו אז בחדרה) החוצאות לא היו לגמרי רצויות, אחרי העברת הילדים לישובנו הקבוץ לפני כ 9 חדשים צרפנו את שני הילדים לקבוצה של הקרובה להם בגיל אך צעירים מהם בשנתיים, למרות קשיים לא מעטים כהתחלה נקלטו הילדים יפה . אחרי זמן מה והם כעת חלק אורגני של

הקבוצה בכל זאת החלטנו להפסיק ילדים נוספים בגילם בכדי ליצור להם חברה , ובדי לאפשר פתיחה כחה א' .

לפני חדשיים קבלנו שני ילדים ממוסד פריאר ואנו מקוים לקבל עוד 3 ילדים בזמן הקרוב. הכנסת שני ילדי-חוג אלה לגן גרמה לכמה בעיות בלתי צפויות. - העיקרית היא שארבעת הילדים הגדולים מהיום כיום למעשה קבוצה נפרדת למרות זה שהם גרים בחוג מסגרת הגן הקיים. הם דורשים התעסקות אחרת , שיוולים יותר ארוכים וכו' . נוסף לקשיים האלה שנגרמו ש"י גיל הילדים יש לקחת בחשבון ששתי עובדות בגן לא קבלו את ההכשרה הדרושה. נקרה שבעיה זו הפתר בחדש הבא כשהגננת שלנו חסיים את לימודיה בסמינריון ותחזור הביתה .

כסיום כדאי להעלות בעיה אחת כללית, והיא: אדישות החברה בכללה לבעיות החנוך המשותף. ועדת החנוך שלנו מתפשת דרכים כיצד להתגבר על זה וכיצד לעורר בלב ציבור החברים, ולאז דוקא ההורים ועובדי חנוך, את ההתענינות בשאלות החנוך , והרצון להשתתף בשיחות ובהרצאות בשאלות הקשורות בזה . יש כתכנית ארגון מידרת שיחות מדי חדש בנושאים הקשורים בחנוך, בהתחלה ע"י עובדי חנוך ממסקים שכנים וע"י חברינו הלומדים בסמינר, ואח"כ אנו מקוים להזמין גם מומחים בנושאים שונים . הכנייה זו תצא לפועל בשתכח ועדת החנוך החדשה. נוסף לזה אנו מסורים חוג לקריאה עדגוגית וחוג להורים ללמוד שירים, מעורים וכו' . 450 הקושי העיקרי בביצוע כל תכנית כגון זו, היא חסר ידיעת השפה של חלק ניכר מחברינו . אך בזה אני עוברת כבר לשפת אחר לגמרי וגם כן מכאיב למדי .

אסיים בתקוה שלמרות כל סכך הבעיות ולמרות הקשיים הממשיים והמדומים יגדלו ילדינו ויהפחתו וירכו להביא הועלת ושמחה לחברה כולה.

מקום העלון בקבוצנו

שאלה זו אמנם לא חדשה אצלנו אבל לדעתי יש עוד הרבה מקום לדבר ולשוחח עליה. אינני מתכוון לזה שדברנו הרבה על השאלה פה בארץ, אבל כמה היו רבים הויכוחים בקבוצי ההכשרה על "היומן", כמו שקראנו לזה, וכמה מגוון היה תוכנו. אם היה צורך בהוצאת יומן, אז, פי כמה גדול הצורך עכשיו. הקבוץ גדל וארגון הדברים הרבה יותר רחב ומורכב. בתוך התרחבות זו אני חושב שהחבר אחד במידה גדולה את האפשרות להתבטא בחברה, על עניני החברה או הפרט שמעוררים את התענינותו. כי בחברה קטנה ניתן לכל חבר להביע את דעתו בייעילות מסוימת דבר שלא ניתן בקבוצנו כמצב שהוא עכשיו.

על הסכנה הזאת של חסר אפשרות כסוי לחבר, והיא באמת סכנה גדולה, לדעתי, או אפשר להתגבר במוסדות הקיימים של הקבוץ, כי אין לאך מוסד הזמן לשבת ולדרון בבניה כזאת, גם לא למזכירות ובהחלט לא לאסיפה. ולו אפשר היה למצוא את הזמן אינני בטוח שזוהי דרך טובה לפתרון הדבר. כי מה יכולה מזכירות או אסיפה להביע בענין זה? שהחבר צריך להתבטא? שעליו לקום ולדבר? לדעתי, לא זו הדרך. רק בפורום של עלון או יומן יוכל חבר למצוא את המקום המתאים לבטוי. והמקום הזה הוא באמת מתאים לכל חבר, אין צורך שהוא ידע לנאוף, לא אסון אם ~~אם~~ אינו שולט בטטה, חשובים פה רק שני דברים, והם: שיהיה לו משהו לומר וגם הרצון להגיד זאת. נכון, שצריך איזה מחשבה לחשוב, ולסדר את המחשבות ונכון שגם אנחנו ידועים כאנשים עצלי-מחשבה, אבל בטוחני שאם רק נגרד קצת על עור העצלנות הזאת יתגלו כל מיני רעיונות שונים וחילוקי דעות על הדברים המקובלים ביותר. איך אפשר להעריך חבר אם לא על בסיס הדברים המקובלים אצלו. עוד נקודה שאני רוצה לציין, והיא, שהופעת העלון כל שבועיים או אפילו כל חודש חתן לחברינו הרגשה שקיימת פעולה תרבותית מתמידה וזה דבר חשוב מאוד.

לכן, לדעתי, יש לעלון שני חפידים ראשיים ועיקריים והם - לשמש כלי כסוי שיעמוד לרשות כל חבר וחבר הרוצה להתבטא על כל ענין שהוא ולהופיע באופן מתמיד כדי ליצור אצל חברינו הרגשה של פעולה תרבותית שנמשכת ונותנת גוון קצת יותר גבוה לחיינו מאשר היה עד עכשיו.